

Murheellisten laulujen maa

Eppu Normaali

Syyttömänä syntymään
Sattui hän
Tähän maahan pohjoiseen ja kylmään
Jossa jo esi-isät
Juovuksissa tottakai
Hakkasivat vaimot, lapset, jos ne kiinni sai

Perinteisen miehen kohtalon
Halus välttää poika tuo
En koskaan osta kirvestä
Enkä koskaan viinaa juo
Muuten juon talon

Lumihanki kutsuu perhettä talvisin
Vaan ei tahdo tehdä koskaan lailla isin
Mut kun työnvälityksestä työtä ei saa
Hälle kohtalon koura juottaa väkijuomaa
Niin Turmiolan Tommi taas herää henkiin
Ja herrojen elkeet tarttuvat renkiin
Kohti laukkaa, viina kauppaa

Sen miehen epätoivoon ajaa
Kun halla viljaa korjaa
Keskeltä kylmän mullan hiljaa
Kylmä silmä tuijottaa
Kun kirves kohoaa

Keskeltä kumpujen
Mullasta maan
Isät ylpeinä katsovat poikiaan
Työttömyys, viina, kirves ja perhe
Lumihanki, poliisi ja viimeinen erhe

Tämä tuhansien murheellisten laulujen maa
Joka tuhansiin järviin juosta saa
Katajainen kansa, jonka itsesäälin määrää
Ei mittaa järki eikä kärkimäärä
Joka lauluissa hukkuvat elämän valttikortit
Ja kiinni pysyvät taivaan portit
Einari Epätoivosta ne kertovat